

Bartniczka, dnia 07.04.2017r.

FP.3120.5.2.2017

INTERPRATCJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Bartniczka na podstawie art. 14j i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017r., poz 201 z późn. zmianami) w odpowiedzi na wniosek podatnika _____, reprezentowanej przez doradcę podatkowego _____ o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 25 stycznia 2017r. (data wpływu do tut. Urzędu dnia 30.01.2017r.) w sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości

postanawia:

uznać stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2017 r. do tutejszego Urzędu wpłynął wniosek podatnika _____ reprezentowanej przez doradcę podatkowego _____ o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania:

- Czy w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust.1 pkt2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) uznaje się wyłącznie część Elektrowni Wiatrowej, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznaje się całą Elektrownię Wiatrową (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz

posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną Elektrowni Wiatrowej?

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Podatnik jest i prowadzi działalność gospodarczą w sektorze energii odnawialnej i jako taki jest właścicielem farmy wiatrowej, położonej na terytorium gminy Bartniczka, składającej się w trzech elektrowni wiatrowych oraz infrastruktury towarzyszącej. Farma wiatrowa posadowiona jest na gruncie dzierżawionym przez podatnika. Każda z Elektrowni Wiatrowych składa się z żelbetowego fundamentu, wieży (wraz z wyposażeniem każdej z wież), zwanej również masztem oraz gondoli.

Do gondoli każdej z Elektrowni Wiatrowych przymocowany jest wirnik z łopatom (zwany rotorem) oraz urządzenia pomiarowe. Gondola stanowi ruchomą część Elektrowni Wiatrowej, będącą miejscem, w którym znajduje się większość jej elementów techniczno-elektronicznych, przekształcających energię wiatru w energię elektryczną. W gondoli znajdują się elementy takie jak transformator, wirnik, łożysko i wał wirnika, przekładnia, łożysko przekładni, hamulec, sprzęgło, generator wraz z chłodnicą, komputer sterujący, rozdzielnia elektryczna, instalacja zdalnego sterowania. Gondola przymocowana jest do wieży na tzw. serwomechanizmie kierowania elektrowni, który, połączony z podpiąściem (dużym, zębatym kołem, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży i gondolą), steruje ruchem obrotowym gondoli.

Gondola jest elementem wymiennalnym każdej z Elektrowni wiatrowych, co oznacza, że w przypadku np. uszkodzenia jakiegokolwiek elementu techniczno-elektronicznego znajdującego się w gondoli, który uniemożliwia funkcjonowanie gondoli, może ona zostać wymieniona na inną, nie uszkadzając konstrukcyjnie pozostałej części Elektrowni Wiatrowej tj. wieży i fundamentu, na którym wieża jest posadowiona. Wieża stanowi element konstrukcyjnie odrębny od gondoli. Gondolę bez uszczerbku dla wieży i fundamentu można wymieniać na inną, a nawet wymontować i zastąpić innym urządzeniem prądotwórczym. Gondola stanowi, jako ruchomość, odrębny przedmiot obrotu czy też zastawu.

Wieża jest stalowo-betonowym elementem konstrukcji Elektrowni Wiatrowej, którego zadaniem jest podtrzymanie gondoli oraz układu wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu, w celu lepszego wykorzystania wiatru, jest swojego rodzaju wysięgnikiem. Ponadto, w wieży znajduje się instalacja alarmowa, drabina z systemem zabezpieczającym przed upadkiem, który stanowi szyna do mocowania ze liderami, platformy (łącznie dwie sekcje wieży), a także aluminiowa winda, system SCADA (znajduje się w jednej z wież).

Poszczególne elementy Elektrowni Wiatrowej, tj. turbina (zespół wiatrowo-elektryczny), wieża oraz fundament, ujęto odrębnie w ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podatnika.

Natomiast na infrastrukturę towarzyszącą składają się m.in. drogi dojazdowe do każdej z Elektrowni Wiatrowych i place manewrowe, sieć średniego napięcia, budynek sterowni wraz z wyposażeniem elektrycznym i system SCADA (system sprawowania nadzoru oraz gromadzenia danych).

Stanowisko podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku

Zdaniem w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzania deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznaje się wyłącznie część Elektrowni Wiatrowej, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, bowiem wspólnie stanowią one część budowlaną urządzenia technicznego, o której mowa w art. 3 pkt 3 Ustawy prawo budowlane (Dz.U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.). W ocenie strony nie stanowi natomiast budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, Elektrownia Wiatrowa jako całość (rozumiana jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną Elektrowni Wiatrowej.

Stanowisko organu:

Kluczowym dla rozstrzygnięcia przedmiotowego zagadnienia jest treść ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961 ze zm.), która w istotny sposób zmieniła pojęcie elektrowni wiatrowych w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości.

Przedmiotowy akt prawny wprowadził w art. 2 definicje legalne zarówno elektrowni wiatrowej, jak i ich elementów technicznych, tj.:

- 1) elektrownia wiatrowa – budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r. poz. 478 i 2365 z późn. zm.);
- 2) elementy techniczne – wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Powyższe w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości organu podatkowego wskazuje, że elektrownię wiatrową, składającą się z fundamentu, wieży i **elementów technicznych**, należy od dnia wejścia w życie Ustawy o inwestycjach rozumieć jako budowlę, której definicja jest zawarta w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, do której to definicji odsyłają z kolei przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Poza tym w ustawie dokonano zmiany treści wyliczenia budowli zawartego w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane. Przepis ten obecnie stanowi, że przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: "obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty (...), a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową". Zmiana polega więc na usunięciu zwrotu "elektrowni wiatrowych" z fragmentu, który brzmiał: "a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów,

pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń)". Następną zmianą jest dodanie pkt 5b w art. 82 ust. 3 ustawy Prawo budowlane, w którym to przepisie użyto zwrotu "elektrowni wiatrowych", odsyłając w zakresie jego rozumienia do definicji zawartej w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Jednocześnie w załączniku do ustawy Prawo budowlane, określającego kategorie obiektów budowlanych, dodano kategorię XXIX – wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe. Nadto w art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych postanowiono, że "od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera się zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie ustawy". Ustawa ta weszła w życie z dniem 16 lipca 2016 r.

W dotychczasowej praktyce opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, za budowlę uznawano tylko elektrownie wiatrowe rozumiane jako składające się z fundamentu i wieży. Zmiany w tym zakresie, wprowadzone w ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych rozwiewają w zasadzie wszelkie wcześniejsze wątpliwości i rozbieżności. Aktualnie bowiem ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przesądza o tym, jakie elementy składają się na elektrownię wiatrową i że są to zarówno elementy budowlane, jak i techniczne.

Klasyfikowanie obiektów typu elektrownie wiatrowe na potrzeby opodatkowania powinno być dokonywane z uwzględnieniem zarówno przepisów sensu stricte podatkowych, a więc ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, jak i Prawa budowlanego oraz innych ustaw, które zawierają w sobie odpowiednie odesłania, jak w tym przypadku Ustawa o inwestycjach.

O konieczności przyjęcia definicji elektrowni wiatrowej zawartej w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych składającej się z fundamentu, wieży i elementów technicznych jako budowli w myśl prawa budowlanego, dla opodatkowania podatkiem od nieruchomości jednoznacznie przesądza przepis art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym ustawodawca wskazał wprost, że od dnia wejścia w życie powyższej ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie

z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Powyższe w sposób jednoznaczny i nie dający żadnego pola do przyjęcia innej wykładni tego przepisu wskazuje, że zamysłem ustawodawcy była zmiana sposobu dotychczasowego rozumienia pojęcia elektrowni wiatrowych, w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości i objęcia nim od dnia 1 stycznia 2017 r. oprócz fundamentu i wieży także elementów technicznych elektrowni wiatrowych.

Zatem wyższe opodatkowanie wynika ze zmian w przepisach prawa budowlanego, do których odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Obiektem budowlanym, w rozumieniu prawa budowlanego będzie budowla w postaci elektrowni wiatrowej, na którą składać się będą zarówno części budowlane jak i techniczne (niebudowlane). Podobny pogląd jest prezentowany w literaturze przedmiotu (por. R. Dowgier, Nowe zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych, Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych 2016, nr 9, s. 6 – 11; L. Etel, Co ma kocioł do wiatraka? Opodatkowanie elektrowni wiatrowych w 2017 r., Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych 2017, nr 1, s. 13 – 19).

Podsumowując, że od dnia 1 stycznia 2017 r. podatnicy podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinni zadeklarować do opodatkowania wartość wszystkich elementów, które składają się na tę budowlę w rozumieniu, jakie nadaje jej art. 2 pkt 1 Ustawy o inwestycjach.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem Wójta Gminy Bartniczka, po uprzednim pisemnym wezwaniu organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2016r., poz.718 ze zm.). Skargę do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli

organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. Adresat / Wnioskodawca
- 2.
3. A/a

Wójt
Wiesław Biegański